

РЕШЕНИЕ

№ 28114

гр. София, 23.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6605** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 54, ал.6 от Закон за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба от Й. С. Б. и Л. С. Г. чрез пълномощника им- адв.М. З. - САК срещу Заповед № 18-4138/12.04.2024 г. на Началника на СГКК –гр.С..

С оспорената заповед на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], съгласно скица –проект № 15-272273-18.03.2024 г., състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6482, представляващ съгласно Решение от 17.03.2003 г. по гр.дело № 1613/1997 г. по описа на СРС, гражданска колегия, 40 състав, влязло в сила на 17.04.2003 г., нива, находяща се в местността „Плуговините“ („Г.“), съставляващ имот с планоснимачен № 2974 по кадастрален план от 1939 г., а по кадастрален план от 1975 г. нанесен в кадастрален лист № 576, 577, понастоящем попадащ в кв.13 по одобрения със Заповед № РД-50-09-224/25.05.1988 г., регулационен план на [населено място], м.“М.- 1 част“, въз основа на представен проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на правоспособно лице по ЗКИР.

В жалбата се излагат съображения, че атакуваната в настоящото съдебно производство заповед е издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при противоречие с материалноправните разпоредби. В тази връзка на първо място, се сочи, че административният орган позовавайки се на наличието на Акт за частна общинска

собственост не е съобразил, че съгласно разпоредбата на чл.5, ал.3 от ЗОбС, същият няма правопораждащо действие, а само удостоверява, но не създава права, каквито общината не притежава. В случая било направено общо възражение, което не можело да породява спор за собственост, като адм.орган не е изследвал никакви доказателства във връзка с твърденията във възражението. В противоречие с материалния закон не било отчетено, че по силата на чл.10, ал.1 вр.ал.7 от ЗСПЗЗ се възстановяват правата на собствениците върху земеделски земи, притежавани преди образуването на ТКЗС, ДЗС, независимо от това дали са били включени в тях, или в други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околоръстен полигон, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 01.03.1991 г. е започнал. Възстановяването на собствеността става по силата на самия закон, като Поземлените комисии само издават документите, удостоверяващи възстановените от закона права.

Твърди се още, че административният орган изобщо не е съобразил цитираното в заповедта Решение от 17.03.2003 г. по гр.дело № 1613/1997 г. по описа на СРС, гражданска колегия, 40 състав, влязло в сила на 17.04.2003 г., с което съдът приел, че са налице условията за реституция на собствеността по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗСПЗЗ, като за жалбоподателя е възникнало и съществува субективното материално право на възстановяване по реда на чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ. Влязлото в сила решение обвързвало общината със силата на пресъдено нещо относно собствеността и въпросът не можел да бъде преразглеждан между страните.

По изложените аргументи се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В заключение на жалбата се заявява претенция за присъждане на направените в производството съдебни разноски от жалбоподателите.

В депозирания отговор ответникът – Началник на СГКК –гр.С. изразява становище, че подадената жалба е допустима, но неоснователна. Сочил, че административният орган е разгледал всички събрани по преписката доказателства и след направен анализ на същите, е приел, че е налице спор за собственост, тъй като жалбоподателите се легитимират като собственици със съдебно решение по чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ, а Столична община – с Акт за общинска собственост, който е официален документ и установява възникването, изменението и погасяването на правото на собственост. Ето защо, при наличието на спор за материално право, административният орган не можел да одобри изменение на КККР, защото по силата на чл. 54, ал.2 от ЗКИР, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред.

Отправя се молба към съда да отхвърли жалбата, с която е сезиран като неоснователна. На основание чл.78, ал.5 от ГПК се прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателите адвокатско възнаграждение, което следвало да бъде присъдено в нормативно установения минимум, тъй като делото не се отличавало с фактическа и правна сложност.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателите се представляват от пълномощника си –адв. А., който поддържа жалбата и моли оспорената заповед да

бъде отменена. Претендира присъждане на направените в производството разноски. Ответната страна – Началник на СГКК – [населено място], в проведеното съдебно заседание не изпраща процесуален представител.

Заинтересованата страна – Л. Д. Й. се представлява от пълномощника си –адв.П., която в дадения ход по същество пледира за отмяна на оспорената заповед и даване на указания за нанасяне на имота в КККР, съобразно направеното искане. Съображения в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева.

Заинтересованата страна – кмет на СО, район „М.“ не изпраща представител в проведеното съдебно заседание. В съда е депозирана писмена молба по хода и същество на делото. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателите разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по делото.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното от фактическа страна:

Процесното административно производство е образувано по Заявление вх.№ 01-445624-30.09.2020 г., подадено от Й. С. Б. и Л. С. Г. до Служба по геодезия, картография и кадастър –гр. С., с което се иска изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър, изразяващо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6482, съставляващ съгласно Решение от 17.03.2003 г. по гр.дело № 1613/1997 г. по описа на СРС, гражданска колегия, 40 състав, влязло в сила на 17.04.2003 г., нива, находяща се в местността „Плуговините“ („Г.“), съставляващ имот с планоснимачен № 2974 по кадастрален план от 1939 г., а по кадастрален план от 1975 г. нанесен в кадастрален лист № 576, 577, понастоящем попадащ в кв.13 по одобрения със Заповед № РД-50-09-224/25.05.1988 г., регулационен план на [населено място], м.“М.- 1 част“.

Представен е Проект за изменение на КККР № 25-226737-18.09.2020 г., изготвен от правоспособно лице по ЗКИР –инж.В.Я. и скица –проект за разделяне (делба) на поземлен имот 68134.4082.6482.770. Целта на проекта е разделяне на ПИ 68134.4082.6482.770 на две части, съобразно представените документи за собственост и въвеждане на данни за собственици на имота с проектен идентификатор 68134.4082.6482. Представено е и Удостоверение № 2308/08.10.2002 г., издадено от Техническа служба при район „М.“ на основание чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ, видно от което имотът е свободен от застрояване.

За подаденото заявление е било съобщено с уведомления издадени на основание чл.26, ал.1 АПК на заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на засегнатите от изменението имоти, като им е дадена възможност за изразяване на становище и ангажиране на доказателства.

На 03.04.2024 г. е постъпило възражение вх.№ 02-344 от Столична община, район „М.“, с което се възражава срещу исканото изменение, като се сочи, че за имота има съставен Акт за частна общинска собственост № 267/27.10.1997 г., копие от който е приложен към възражението.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 51, ал. 1 от АПК и чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, началникът на СГКК - С. е издал оспорената заповед, с която е отказал изменение на кадастрална карта и кадастрални регистри, съгласно скица-проект № 15-272273-18.03.2024 г., чрез нанасяне на поземлен имот с

идентификатор 68134.4082.6482, представляващ съгласно Решение от 17.03.2003 г. по гр.дело № 1613/1997 г. по описа на СРС, гражданска колегия, 40 състав, влязло в сила на 17.04.2003 г., нива, находяща се в местността „Плуговините“ („Г.“), съставляващ имот с планоснимачен № 2974 по кадастрален план от 1939 г., а по кадастрален план от 1975 г. нанесен в кадастрален лист № 576, 577, понастоящем попадащ в кв.13 по одобрения със Заповед № РД-50-09-224/25.05.1988 г., регулационен план на [населено място], м.“М.- 1 част“.

С представеното съдебно решение, постановено по гр.дело № 1613/1997 г. по описа на СРС, гражданска колегия, 40 състав, влязло в сила на 17.04.2003 г. жалбоподателите се легитимират като собственици на 1/3 идеална част от нива с площ от 4,9 дка., втора категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местност „Плуговините“ („Г.“), съставляваща имот с пл.номер 2974 по кадастрален план от 1939 г., при граници Н. К., С. С., И. Н. и Д. С..

С цитираното решение на основание чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ е възстановено на С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] правото на собственост в стари реални граници върху 1/3 идеална част от нива с площ от 4,9 дка., втора категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местност „Плуговините“ („Г.“), съставляваща имот с пл.номер 2974 по кадастрален план от 1939 г., по кад.план от 1975 г., нанесен в кадастрален лист № 576, 577, при граници: Н. К., С. С., И. Н. и Д. С., понастоящем попадаща в кв.13 по одобрения със Заповед № РД-50-09-224/25.05.1988 г. регулационен план на [населено място],[жк].

По делото са приложени удостоверения за насленици, видно от които наследници на С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] са Й. С. Б. и Л. С. Г..

Приети са като писмени доказателства по делото и приложените удостоверения за наследници на М. П. Д., на Л. И. С., на Д. И. С. и на Ф. И. С.; както и разделителен протокол от 30.06.1944 г. по ч.гр.дело № 1062/1943 г. на С. околийски съд; скица от 20.11.1997 г. и скица от 04.02.2016 г.

По делото са приети като доказателство Решение № 4572/14.03.2024 г. на СРС, гражданско отделение, 27 състав и преписката по възстановяване правото на собственост на С. Д. Б., образувана по заявление № 320/09.03.1992 г. в общинска служба по земеделие – 3.. В материалите на тази преписка се съдържа Нотариален акт за собственост на недвижим имот, възстановен по ЗСПЗЗ № 39, том III, рег. № 7028, дело № 347/2012 г. на нотариус М. Г., вписана регистъра на нот.камара под № 622. С цитирания нотариален акт С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] е признат за собственик по ЗСПЗЗ и чл.64 от ЗОЗ на поземлен имот с идентификатор 68134.4091.5768 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-15/06.03.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22/21.01.2010 г. на Началник СГКК- С., с адрес на поземления имот: [населено място], Столична община, район „М.“, с площ по кадастрална скица от 1 930 кв.м. с трайно предназначение на територията –урбанизирана; начин на трайно ползване: за друг вид застрояване; със стар идентификатор и по документ за собственост – част от имот с планоснимачен номер 1498 от квартал 1Г, в местността „Р.- С.“, съставляващ по документ за собственост – нива, втора категория, в строителните граници на [населено място] – Дървеница, при съседи по документ за собственост: Г. С., И. Н., Л. С. и при съседи по кадастрална схема: 68134.4091.493, 68134.4091.494, 68134.4091.600, 68134.4091.5769, 68134.4091.628, чийто имот попада в УПИ I, целият с площ 3453 кв.м., от квартал 1Г по плана на [населено място],

местност[жк], одобрен със Заповед № РД-09-50-492/03.10.1996 г. и Решение № 549 по Протокол № 45/29.07.2009 г. на СОС.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващите лица разполагат с правен интерес, доколкото същите са инициатор на административното производство, приключило с оспорения административен акт, с който се засягат непосредствено техни права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена в производство по изменение на одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри със заповед № РД-18-15/06.03.2009 г. на Изпълнителен директор на АГКК, от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

Административното производство е започнало по заявление на заинтересовани лица с приложени към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица, като им е предоставил възможност за запознаване с приложените към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК.

Административният орган в случая обаче е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при не пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства. Наличието на депозирано възражение от заинтересована страна не е предпоставка за прилагане на хипотезата на чл. 54, ал.2 от ЗКИР, доколкото съобразно нормата на чл.35 от АПК административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая преди издаване на административния акт.

В конкретиката на настоящия казус, видно от приложения към материалите на делото Акт № 267/27.10.1997 г. за частна общинска собственост е, че същият се касае за имот: част от кв.13, парцел V с площ от 12150 кв.м. по плана на[жк], съгласно Заповеди № РД-50-09-224/25.05.1988 г. и № РД-50-336/04.05.1995 г. на Гл.архитект на [населено място] за О. и магазини. Този имот е с граници: от изток – [улица], запад -парцел IV, север улица с ок-ок 148-218, юг – имот пл. № 1538.

Имотът, по отношение на който се иска изменение на КККР е описан в Акт № 267/27.10.1997 г. като парцел IV (съсед от запад) на парцел V, за който именно е издаден представения от Столична община, район „М.“, ведно с възражението, акт за частна общинска собственост. В случая се касае за два съседни имота, между собствениците на които изобщо не е налице и не следва да се обсъжда наличието на спор за материално право. Изложеното обуславя извод за материална незаконосъобразност на атакуваната заповед и налага нейната отмяна. Тъй като естеството на въпроса не позволява решаването му по същество от съда, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за извършване на нова преценка и издаване на административен акт, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение. По аргумент от чл.174 от АПК на административния

орган следва да бъде определен 14-дневен срок за издаване на административния акт. При този изход на делото, право на разноски имат жалбоподателите на основание чл.143, ал.1 АПК. Същите претендират присъждане на направените в производството разноски в общ размер на 670 лева, от които 20 лв. – платена държавна такса и 650 лева- платено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 30.04.2024 г. Ответникът релюзира възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което е неоснователно, тъй като възнаграждението е дори под минималния размер по смисъла на чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, приложима на основание чл.36 от Закон за адвокатурата.

Неоснователна се явява претенцията за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на заинтересованата страна Л. Д. Й., както и претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на заинтересованата страна – кмет на Столична община, район „М.“. Това е така, защото видно от разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК единствената възможност за присъждане на разноски на заинтересована страна, за която актът е благоприятен, е когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, какъвто безспорно не е настоящия случай.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК Административен съд София град, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. С. Б. и Л. С. Г. Заповед № 18-4138-12.04.2024 г. на Началника на СГКК –гр.С., с която на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], съгласно скица –проект № 15-272273-18.03.2024 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за издаване на административен акт по Заявление вх.№ 01-445624-30.09.2020 г. съобразно указанията, дадени в мотивната част на настоящото решение, като **ОПРЕДЕЛЯ** на основание чл. 174 от АПК 14-дневен срок от връщането - за издаване на съответния административен акт.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия картография и кадастър да заплати **СОЛИДАРНО** на Й. С. Б., ЕГН [ЕГН] и Л. С. Г., ЕГН [ЕГН] сумата от 670 (шестстотин и седемдесет) лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на

страните.

СЛЕД влизане на решението в сила, приобщената към материалите на делото преписка по заявление № 320/1992 г. следва да се върне на Общинска служба по земеделие- З., към Областна дирекция „Земеделие“ – С. –град.

СЪДИЯ: